

Звідки видно, що націоналістичні рухи сьогодні на піднесенні?

Про це свідчать розвал Радянського Союзу, утворення на його теренах суверенних республік, національно-визвольні рухи в Азії та Африці, двозначні цифри голосів виборців за націоналістичні партії у країнах-членах Європейського союзу. В Іспанії громадяни Країни Басків та каталонські націоналісти хочуть від'єднатися від метрополії і вже не розмірковують, а планують своє життя у своїх суверенних країнах. У Бельгії фламандські націоналісти здобувають одну перемогу за іншою. Великобританія виходить з ЄС. У Північній Ірландії знову піднімається хвиля протесту проти «окупації країни» англійцями. В Італії після парламентських виборів 2018 року націоналісти визначають політику уряду.

Усі ці сили переконані, що самостійно вони житимуть значно краще.

Чому таких успіхів не мають націоналістичні партії в Україні?

У кожній країні є своя специфіка, тому переносити ситуацію з неї на інші не можна. Але це означає також, що політичні гасла, які висувують націоналістичні партії європейських країн, краще відповідають прагненням виборців, ніж гасла українських націоналістичних рухів.

Чому український націоналізм досі не став провідною ідеологією в Україні, хоча

са́ме націоналісти десятиліттями боролися за національну незалежність?

Націоналізм не всім до вподоби. Проти націоналізму, особливо після того, як НАЦІОНАЛ-соціалізм розв'язав Другу світову війну і винний у десятках мільйонів жертв, було розгорнуто нищівну ідеологічну і політичну «війну», націоналістів прирівняли до нацистів і борються з ними не лише ідеологічно, але й кидаючи у в'язниці. Це один бік справи.

Другий полягає в тому, що серед націоналістів в Україні є прихильники різних течій націоналізму, вони сповідують різні концепції, інколи просто ідеологічну мішанину. І ця еkleктика часто не відповідає прагненням широких верств населення.

Які причини підйому націоналістичних рухів у Європі?

Підйом виник з жорсткої демографічної кризи: народжуваність у країнах Півдня планети (маються на увазі Африка, Азія, Латинська Америка) зростає, приріст населення тут у численних країнах становить понад 30 осіб на 1000 жителів, п'ятеро-семеро дітей на одну жінку тут не рідкість.

Водночас у більшості європейських країн приріст від'ємний – ці країни вимирають. В Естонії на одну жінку припадає в середньому 1,60 дитини, у Литві – 1,59, в Україні – 1,54, у Латвії – 1,51, в Іспанії – 1,49, у Білорусі – 1,48,

в Австрії – 1,47, Болгарії – 1,46, Чехії – 1,45, у Німеччині й Угорщині – 1,44, в Італії та Сербії – 1,43, Греції – 1,42, Словаччині – 1,40, у Словенії – 1,35, у Польщі та Румунії – 1,34 (всі цифри – оцінка ЦРУ на 2016 рік). Для простого відтворення населення цей показник має бути не меншим, ніж 2,1.

Демографічні диспропорції спонукали Європейський союз відкрити свої кордони для мігрантів з Півдня. Така політика урядів наразилася на спротив населення, яке почало активніше підтримувати націоналістичні партії, що виступають проти такої політики.

Поштовхом до масової міграції до Європи стали війни і голод в численних країнах Африки і Азії.

Однією з визначальних причин нинішнього підйому національних сил став глобалізм, який спрямований на знищення націй.

Але ж міграція справді найлегший спосіб виправити демографічне становище в країнах з низькою народжуваністю?

Найпростіший, але не найрозумніший, бо масова імміграція створює не лише тимчасові труднощі розселення, харчування та вивчення мови, але й довгострокові проблеми несумісності двох чи декількох культур.

Зарадити демографічним перекосам можна лише далекоглядною політикою народжуваності

й підтримки родини, розумною соціальною та медичною політикою.

Тих, хто виходить на вулиці проти масової імміграції, у Європі називають фашистами. Чому?

Виступи проти неконтрольованої міграції – захист, прояв інстинкту самозбереження. Слово «фашизм» вже давно вживається як лайка. Нинішня європейська лібералістична еліта «фашистами» називає тих, хто захищає свою ідентичність.

Коли почалося вимирання Європи?

Очевидно, що до зниження народжуваності призвела моральна криза суспільства, перехід від традиційних імперативів до «нової моралі» 60-х років минулого століття. Саме на цей час припадають не лише «сексуальна революція», а й світоглядна: були відкинуті традиційні етика та ідеологія культури. Місце зруйнованої моралі зайняла аморальність. Були обсміяні патріотизм, шлюб, родинні цінності, розірваний зв'язок між працею і добробутом. Натомість прийшли мультикультуралізм, егоцентризм і гедонізм, задоволення стало найвищим благом і метою життя. Першою жертвою соціального гедонізму стали діти, які заважали цим життям насолоджуватися.

Рушійною силою цих змін був маргінал.

Можливо, Європа нинішню міграційну навалу «перетравить»?

Ні, не «перетравить». Причин чотири. Перша, найочевидніша, – війна на півночі Африки, яка виганяє людей з насиджених місць, швидко не закінчиться, мігранти прибуватимуть до Європи мільйонами. Друга – вибухоподібне зростання населення Півдня планети. Воно триває вже десятиліттями, і немає причин думати, що цей процес загальмується. Третя – народжуваність у рідинах мігрантів часто в три-чотири рази вища, ніж у корінних європейців. Четверта – керівництво об'єднаної Європи не просто змирилося з таким розвитком подій, воно саме активно стимулює «заміну» населення.

Станеться навпаки: прибульці «перетравлять» корінне населення. Перші такі результати стануть всім очевидними за одне-два десятиліття. Зокрема, у нідерландському Роттердамі вже сьогодні більше половини жителів – мігранти, бургомістр – мусульманин з Марокко, тому саме там побудована одна з найбільших у Європі мечеть, у деяких районах міста вже немає нідерландців, у школах і університетах вивчають шаріат і коран. Чимало мусульманської молоді ідентифікує себе не з Нідерландами, а з країною свого етнічного походження.

А ще 1975 року у цьому місті жило менше 5 відсотків іноземців. Тобто за сорок років їхня кількість виросла вдесятеро, автохтонне ж населення скоротилося вдвічі.

Демократично, більшістю населення обраний і бургомістр Лондона, мусульманин з Пакистану – це промовисте свідчення етнічного співвідношення у британській столиці.

У Європі відбувається заміна корінного населення іммігрантами.

Західна цивілізація не загине, бо вона краще озброєна, вона має ракети і атомні бомби...

Західну цивілізацію ІДІЛ з його танками навряд чи перемаже. Але та сама цивілізація допускає (якщо не сказати – стимулює) вимирання корінних народів, їх цивілізаційне витіснення іншими. Коли у Великобританії чи Франції щезнуть автохтонні британці й французи, а житимуть в переважній більшості турки та араби, то останні переберуть на себе і ракети з бомбами.

У природі існує засадничий спосіб завоювання території – через заповнення її біологічною масою. Це закон, який дійсний для рослини, тварини, людини.

У чому слабкість західних націй?

Слабкість полягає в ослабленому інстинкті самозбереження. Рівень загрози західному суспільству залежить не лише від агресивності «нападників», а й від небажання західних націй оборонятися. Головна цивілізаційна біда – в червивості самої цивілізації, в загниванні моралі, ідеології, світосприйняття.